

Politik; saa vil han faa en Vurdering af Regeringens Politik, som han efter Principet: „Nære Venner, deres Ord tillægger jeg den største Vægt“ maa have den største Ærbødighed for.

De to Forslag, som hidtil er kendt, er det socialdemokratiske Forslag, som gaar ud paa Afrustning og Oprettelsen af et nyt Grænse- og Søpoliti, og det radikale Forslag, som gaar ud paa Hærens og Flaadens Omdannelse fra Krigshær og -flaade til en Neutralitets- og Folkeforbundsvagt, tilvejebragt gennem Frivillighed. Denne Frivilligheds Gennemførelighed vækker besynderligt nok Mistvivl hos forskellige Medlemmer, uagtet Statstjenesten ellers altid anvender Frivillighed. Da Venstre indenfor enhver Militærordning, som det har arbejdet for, aldrig har tænkt paa andet end at anvende Frivillighed, naar det skulde have Befalingsmandskab, og naar det aldrig har tænkt ved Tvangsudskrivning eller Lotteri at bestemme, hvem der skulde være Officerer eller Underofficerer, forstaaer jeg ikke, hvorfor det tvivler saa meget paa Mandskabsfrivilligheden. Men paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke komme nærmere ind paa disse Spørgsmaal, men kun i Anledning af de oplæste Ord af den ærede Ordfører sige, at det, det radikale Venstre vil, ikke er en hvervet Hær. Hvad en hvervet Hær er, kender vi; det ved Verden meget nøje, fordi det er den Hærorrdning, som de allierede Vestmagter ved selve Fredstraktaten har paabudt Tyskland at have. De allierede Magter har paabudt Tyskland at afskaffe den almindelige Værnepligt og afskaffe Tvangsudskrivning og i Stedet for at have en hvervet Hær med et bestemt Kontingent, somer saa og saa stort, og som skal gøre saa og saa lang Tjeneste, i 12 Aar tror jeg, indenfor Militærhaandværket, alt-saa opdrages til dette og være til dettes Tjeneste i hele denne lange Tid. Men en hvervet Hær kan ikke tilvejebringes gennem en kortvarig Uddannelse paa 4 Maaneder af et frivilligt Mandskab, som derefter atter sendes hjem, og som veksler fra Aar til Aar.

Men mere interessant end at oplæse, hvad nogle Aviser har sagt gensidig om de Radikales og Socialdemokraternes Forslag, havde det dog været, om den højtærede Ordfører for Venstre havde sagt, hvad Venstres Militærordning vilde gaa ud paa. Om dette ved vi hidtil meget lidt. Vi ved, at den højtærede fungerende Kirkeminister har sagt, den vil bringe en Nedgang af en Fjerdedel; vi ved af den højtærede Forsvarsminister, at den vil overflødiggøre et Militærhospital her i København, fordi der

ikke mere skal være saa store Styrker herinde, og vi ved af den højtærede Statsminister, at den regner med Overflytning af Styrker fra Øerne til Jylland saaledes, at Styrkerne derovre forøges i Forhold til nu, og ogsaa, at der tilvejebringes nye Styrker ved den nye Grænse. Det er, hvad vi ved om det; men det er kun et meget ufuldstændigt Billede af, hvad Venstres tænker, og et højest uforklarligt Billede, og navnlig maa jeg sige, at det er vanskeligt at forene den højtærede Statsministers Skildring af Hærens Opgave med den højtærede Udenrigsministers Skildring af, hvad vi her i Landet kunde vente af at bygge paa nogen som helst Magtanvendelse.

Til disse ufuldstændige Oplysninger gav nu den højtærede Ordfører for Venstre følgende Meddelelse om, hvad hans Militærordning skulde gaa ud paa. Venstre vil, siger han, en Militærordning, der kan finde Flertal her i Rigsdagen. Det er virkelig ikke meget oplysende, navnlig saa længe man ikke ved, hvad det er for et Flertal, man tænker sig samlet om den Ordning. Hvis det var en Ordning, som man kunde vente, at enten de Radikale eller Socialdemokraterne skulde være med i at vedtage, saa havde man da en Aneise derom, fordi man ved, hvad disse Partier tilsigter. Men naar i Virkeligheden Ordene: „en Militærordning, der kan finde Flertal i Rigsdagen“ let af Befolkningen vil opfattes som ensbetydende med en Militærordning, der kan faa Stemmer fra det konservative Folkeparti, saa ved man efter den anførte Udtalelse ikke meget om, hvad det er, Venstre tilsigter. Men jeg forventer senest i November, naar Skattelovforslagene kommer, at faa Oplysninger om alle disse Spørgsmaal, idet saadanne Oplysninger er nødvendige for, at vi med Nytte kan drøfte, hvilke Skatter vi skal have her i Landet.

Den højtærede Ordfører Hr. Brorsen benyttede Bemærkningerne om Militærvesenet til at fremsætte nogle Udtalelser om det radikale Parti. Han mente, hvad der glæder mig, at vi havde vore Rammer i Orden, og at Førerskabet var i Orden, men han var lidt bange for Mandskabet. Jeg tør berolige det ærede Medlem med at sige, at 150 000 meldte sig frivilligt ved sidste Valg, og deres Tal forøges daglig, den højtærede Regering medvirker i høj Grad til, at denne Frivillighed giver sig et saa kraftigt Udtryk. Jeg skal sige til Venstre, at de Tropper, som Venstre presede og hvervede i April ved alle Slags økonomiske Skræmsler og økonomiske Løfter, er ikke til at stole paa, Frivilligheden er